

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 2 – 2000
15. november
Utgivelse nr. 21
Årgang 10

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Gratulerer! NORE-NYTT jubilerer – 10 år

Les om
Nore-Nytts
10-års
jubileum på
side 2–4

Veteran-
juvel og
Hederstegn
utdelt
Se side 10

Det debat-
teres i
Nore-Nytt –
følg med på
side 13–15

Gratulerer!

Det kan synes noe freidig å gratulere seg selv. Likevel tar redaksjonskomiteen sjansen på å gjøre det, i anledning av at «Nore-Nytt» nå passerer sine første 10 år. Vi er litt stolte over at bladet har «gått frem i visdom og alder», og at det synes å dekke et behov.

Æres den som æres bør. Eks OM Kjell Næss har i dagens utgave et tilbakeblikk, der han forteller om hvem som tok initiativet, og om hvem som foresto den vanskelige oppstarten. Vår takk og gratulasjon går først og fremst til disse personer, samt til alle senere medlemmer av redaksjonskomiteen og alle som ellers har bidratt med stoff.

Å lage en avis er ikke bare å skaffe stoff. Avisen skal trykkes, med alle de tekniske finesser dette innebærer. Uten velvillig innsats fra bror Svein Hellerud og søster Åse Karin Røsand ville vi neppe kommet langt. De fortjener stor takk og honnør, ikke bare fra redaksjonskomiteen, men fra begge våre loger. Hjertelig takk!

Redaksjonen har i anledning jubileet bedt om tilbakemelding fra logene om deres syn på bladet. Vi noterer med tilfredshet den positive omtale vi har fått fra disse hold, og som er gjengitt i dagens utgave, og vi takker for tilliten. Selvsagt er ikke alt rosenrødt. Vi er klar over at enkelte lesere ønsker mer direkte Odd Fellow-stoff. Andre ønsker mer meningsutveksling. Redaksjonen lover å gjøre sitt for å oppfylle disse ønsker.

Som leserne allerede har merket, er dagens utgave av «Nore-Nytt» noe forskjellig fra foregående numre. Teknikken utvikles raskt og gir mulighet for endringer, både hva utseende og omkostninger angår. Redaksjonen har gitt bror Svein Hellerud carte blanche i så måte, vi bøyer oss for ekspertisen. Det er vårt håp at endringene vil falle i smak, og vi er mottagelige for tilbakemeldinger om dette.

Mottagelige er vi også for stoff til bladet. Vi mottar stoff som er skrevet på PC, gammeldags skrivemaskin og for den saks skyld med blyant eller penn. Innsendere som bruker PC, anbefales i tillegg til papirkopi også å sende oss stoffet pr. diskett. På forhånd takk!

Kjære lesere! Vi gratulerer hverandre med «Nore-Nytt»s 10 års-jubileum, og la oss samles i ønsket om fortsatt fremgang for bladet!

Redaksjonskomiteen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2000
Årgang 10
15. november 2000
Utgivelse nr. 21

Redaksjonskomité:
Randi Lund Jacobsen
Solveig Johansen
Egil Ingar Karlsen
Dagfinn Arnesen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Åse Karin Røsand

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget.

Innhold:

Gratulerer!	2
«Nore-Nytt» – hva nå?	3
Positive tilbakemeldinger fra leserne	3
Et lite tilbakeblikk - 10 år etter	4
Minneord – Evlyn Jacobsen	4
Nr. 31 - Sekretærens spalte	5
Nr. 62 - Sekretærens spalte	6
Felles søstertreff for Østfoldlogene	7
Loge Cecilias sommermøte	7
Treriksmøte i Nyköping 6.-7. mai	8
Venneaften i Loge Cecilia	9
Veteranjuvel og Hederstegn	10
Lederskifte i Søstertreff	11
Håkon Håkonssons sommermøte	12
Seniorgruppens sommermøte	12
Om aktivisering	13
..... og litt mer om aktivisering	13
Leiren, hva er nå det?	14
Vi undres	14
Du kan ikke tro på alt du leser	15
Hverdagen inn i logen?	15
Nyhetsbrev fra SOS Keila	16
Internasjonale OF-dager 2000	17
En drøm gikk i oppfyllelse	18
Djengis Kahns annerledesland	19
Odd Fellow på World Wide Web	21
Tur til Oberammergau	22
Allehelgensdag 5. november	23

«NORE-NYTT», hva nå?

Et hvert organ av typen blad, tidsskrift, avis, medlemsskrift el.l. har et formål for sin utgivelse. Denne kan være av ren underholdningsmessig art, reportasjer fra ulike tilstelninger, opplysninger fra faglige miljøer, det dagsaktuelle og politiske nyhetsbildet og ikke å forglemme den s.k. kulørte presse, som i utpreget grad i våre dager, tar sikte på gjengivelse av sensasjonelle begivenheter og innblikk i og rundt kjente personer og deres livsstil. – Mer eller mindre sannferdig. Jeg vil tro at de fleste former for medier som her er nevnt dog har et ønske om en ideel fremførelse av det sanne ord.

Jeg ba for ca. 11 år siden bror Olaf Kolstad, som nå dessverre ikke er blant oss lenger, å gjøre en betenkning om utgivelse av et medlemsblad for logene 31 Cecilia og 62 Håkon Håkonsson. Olaf Kolstad og jeg hadde en del samtaler om dette og i utgangspunktet hadde gode gamle bror Olaf K. realistiske motforestillinger til min ide om et eventuelt medlemsorgan for våre loger. Han mente at en avis, slik jeg skisserte den, var for ambisiøs, og han nevnte i fleng: utgivelseshastighet, skaffe stoff og ikke minst den økonomiske plattform en slik avis måtte ha. Bare for å nevne noe.

Det ble aldri nedfelt noen spesiell formålsparagraf for Nore-Nytt, men ønsket var primært å videreføre logenes liv og lære ut til de søstre og brødre som skjelden eller aldri hadde anledning til å delta i logenes møter og samlinger. Videre skulle bladet inneholde markeringer av søstre og brødres runde år og jubileer og ikke minst, nekrologer over søstre og brødres bortgang. Beretninger om opplevelser og reisebeskrivelser hvor søstre/ brødre hadde deltatt. Kort sagt, logenes liv fra dag til dag i korte trekk.

Den sittende redaksjonskomite har bedt meg gi en uttalelse om

«Nore-Nytt» har svart til forventningene. Da vil jeg først henvise til den danske poet, Piet Hein og innledningsvis ta hans ord i min munn:

Husk De tre T.T.T.
Slid, men vid: Ting Tar Tid!

Man visste på forhånd at i utgangspunktet ville en slik avis, mer eller mindre, bli en «one man job». At den som var satt til å styre redaksjonen, måtte ta brodden av jobben, - å være forberedt på at intet bladstoff ville seile inn på en fjel. «Nore-Nytt» har utviklet seg til et godt organ for våre loger. Og den står seg godt sammenlignet med andre blad av samme slag. Om jeg reflekterer 10 år tilbake og frem til i dag, synes utviklingen av avisen å være meget positiv. Om det er noe jeg skulle ønske i tiden fremover må det være 2 elementer:

1. En mer regulær utgivelse. (I utgangspunktet var utgivelsen gitt: Ett nr. ultimo mars og ett nr. ultimo oktober.)
2. At «Nore-Nytt» også kan bli et panel for meningsutveksling til beste for våre loger.

Angående dette siste består våre 2 loger av ca. 200 medlemmer og jeg vil anta at på enkelte felt - like mange meninger -. Nå mener jeg ikke at Nore-Nytt skal utvikles til en regulær klagemur. Men at det er saker man brenner for i logesammenheng, så må Nore-Nytt være et godt organ å fremlegge ens mening og synspunkt i og forhåpentlig få en debatt om. Et par ganger gjennom disse 10 år har det vært små til-løp til debatt, men det synes som om søstre og brødre i alt for stor grad er redde for å stikke hodene frem. Er kanskje engstelige for at det de sier kan oppfattes som sur kritikk. Til dette er å bemerke at alt kan oppfattes som sur kritikk, alt avhengig av mottakerforholdene. Jeg håper at Nore-Nytt i sine leder- og spissartikler vil ta opp emner som egner seg for debatt og fordypning til **beste for våre loger og vår Orden.**

Jeg ønsker Nore-Nytt til lykke med de første 10 år og håper at utviklingen av bladet fremover vil følge den sti som nå tydelig er opptrukket.

Broderlig hilsen Frank Lind.

Positive tilbakemeldinger fra leserne!

Når Nore-Nytt nå fyller 10 år, melder tanken seg, hva synes leserne om bladet?

På logemøtet den 25. september tok jeg derfor en runde blant søstrene, og spurte litt om hva de mener om innholdet og om bladet i sin helhet.

Svarene var meget positive.

Alle svarte ubetinget ja på spørsmålet om de leser Nore-Nytt. Noen fortalte til og med at de ikke kunne vente, men begynte å lese det med en gang de kom hjem, etter at de hadde fått bladet på logemøtet.

Andre fortalte at de samlet bladet i en perm og kunne da bla tilbake til ting de ønsket å lese om igjen.

Alle syntes det er informativt med innvielser, fødselsdager osv. Så var det noen som dro frem at det er mye god informasjon, andre syntes det er fint med referatene fra turer og tilstelninger som de selv kanskje ikke hadde fått være med på.

Mange liker godt diktene og aforismene.

I det hele tatt er det så mye positivt å høre, at alle de som har deltatt i Nore-Nytt må være fornøyd med det som er gjort, og en spore til dem som kommer med i senere redaksjoner.

Jeg håper også at det ansporer flere til å komme med innlegg og ønsker.

Sol

Et lite tilbakeblikk – 10 år etter

Det var Frank Lind som i sin overmesterperiode kom med tanken om å lage en lokal logeavis. Han spurte Olaf Kolstad om han ville påta seg oppgaven. Det ville han, og som den Olaf han var, spurte han ingen, men nærmest beordret Arne Støen, Alf Lie og Kjell Næss til å være med i et utvalg for å drøfte henstillingen. Vi mente det var et forsøk verdt. En av forutsetningene var at loge Cecilia ville være med. Det ville de, og Kari Tallaksrud kom med i tillegg til de ovennevnte som forresten den første start.

Det var enighet om å begynne pent. Ambisjonene måtte ikke settes for høyt, og omkostningene måtte holdes på et forsvarlig nivå. Navnet på avisen var første tema. Valget falt på NORE-NYTT. Forsiden ble da preget av begge logenes emblemer og et bilde av vårt ordenshus.

Stoffmengden var det neste. Kunne vi klare å fylle en 10-12 sider? Gledelig overrasket fikk vi fort 25-30 sider helt fra starten. Utvalget, eller redaksjonskomiteen som vi valgte å kalle oss, hadde som tanke og håp at avisen kanskje kunne bidra til større in-

teresse for den enkelte loge og logene imellom. Om vi og senere redaksjoner har lyktes litt, får andre bedømme. Vi var selvsagt spente på mottakelsen blant brødre og søstre. Alle var positive, og det oppmuntret til videre innsats. Avis nr. 2 startet da med overskriften: «Vi fortsetter». Alle hadde lest avisen. Intervjuene og artiklene viste seg å være populære. De fleste syntes det var passe med stoff.

Hvis jeg skal trekke frem en ting vi skrev om fra min tid i redaksjonen, må det bli en artikkel med spørsmålet: «Hva forbinder du med Odd Fellow?» Vi stilte spørsmålet til en del tilfeldig utvalgte personer av begge kjønn med forskjellige yrker og alder. Hva fortalte svarene? Alle på to nær mente at det var en sammenheng med ordenen var åpen for kvinner, hadde sin mor med. De fleste var innovent hemmelighets-kremmeri. Vårt motto var ukjent for alle. Det samme var vårt utadvendte arbeid. Gallupen ble i sin helhet referert i Odd Fellow-bladet. «Nedslående», var ordet bladet brukte. Kanskje har vi

Ase Karin og Svein i trykkeriet.

ennå litt innad, men mye utad å gjøre?

Fra de andre logene i vårt distrikt har vi fått mange hyggelige tilbakemeldinger. Ikke minst har avisens form og billedbruk blitt fremhevet. Logene er meget heldige som har kapasiteter som Åse Karin Røsand og Svein Hellerud blant oss. Disse har hele tiden stått for det grafiske arbeidet.

Vi er dem stor takk skyldig!

Kjell Næss

Minneord

Mange av loge Cecilia's søstre var samlet for å dra på årets sommermøte da budskapet om at søster Evylyn Jacobsen var død, kom. Hun hadde sovnet inn på Edwin Ruuds Hospital den 4. juni 2000.

Det ble en stund fylt med vemod mens vi sto og ventet på bussen.

Str. Evylyn Annelie Jacobsen var født den 16. desember 1921. Hun ble innviet i loge nr. 31 Cecilia den 28. oktober 1968, og hun var fra første dag meget glad i logen.

Hun var en logesøster i ordets rette forstand, en som levde i pakt med vårt motto om å utbre Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Snill, varm og med stor omsorg

for sine medmennesker, ble hun en meget avholdt søster. Aldri kom hun med negative uttalelser om andre, men følte hun at det var begått en urett, sa hun klart i fra.

I løpet av sitt logeliv stilte hun opp der det var bruk for henne, og hun var medlem av mange nemnder. Spesielt må nevnes hennes store innsats i «Nemnd for hjelp og støtte», hvor hun var med i flere perioder. Mange er de søstre som har fått føle hennes varme og omsorg både i sorg og glede.

På grunn av sykdom deltok hun ikke aktivt på våre logemøter de senere år, men interessen var der helt til det siste.

Vi vil huske str. Evylyn som en flott, elegant og meget generøs kvinne som alltid hadde et oppmuntrende ord å gi. Hun ble begravet fra Mysen kapell den 14. juni 2000, og 6 søstre sto vakt ved båren.

Vi lyser fred over str. Evylyn's minne.

L.L.

Rebukkhaloge nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Loge nr. 31 Cecilia har følgende jubilanter – og vi gratulerer:

Anne Bodil Tørholen
11.12.2000 75 år

Svanhild Støen
25.12.2000 85 år

Solveig Johansen
08.01.2001 70 år

Lilly Bentsen
10.01.2001 85 år

Marit Kolstad
02.02.2001 80 år

INNVIELSER I LOGE NR. 31 CECILIA

Fotograf: Grimma, Mysen

Eli Synøve Gundersen, Frosterudvn. 51, 1832 Askim, f. 07.10.45 ble innviet i vår loge 22.05.2000. Hennes fadder er Ellen Haarr Nuttall.

Fotograf: Grimma, Mysen

Mimmi Tørfoss, Vestlivn. 2, 1832 Askim, f. 15.01.47 ble innviet i vår loge 11.09.2000. Hennes fadder er May Sissel Skjolden

Fotograf: Grimma, Mysen

Gretha Evelyn Buraas, Ladim, 1816 Skiptvet, f. 28.01.42 ble innviet i vår loge 22.05.2000. Hennes fadder er Ruth Johnsen.

Fotograf: Grimma, Mysen

Turid Stokstad, Bregneveien 24, 1890 Rakkestad, f. 29.04.49 ble innviet i vår loge 22.05.2000. Hennes fadder er Anne Lise Holme.

Fotograf: Grimma, Mysen

Torill Lindahl Krogh, Knapstadvn. 11, 1823 Knapstad f. 15.01.47 ble innviet i vår loge 11.09.2000. Hennes fadder er Åse Karin Røsand.

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt
– ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt
og hjelpe redaksjonskomiteen i deres arbeid.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter desember 2000 – april 2001.

16. desember 2000
Dagfinn Arnesen 70 år

21. januar 2001
Alf Halfdan Lie 80 år

03. februar 2001
Frank Lind 70 år

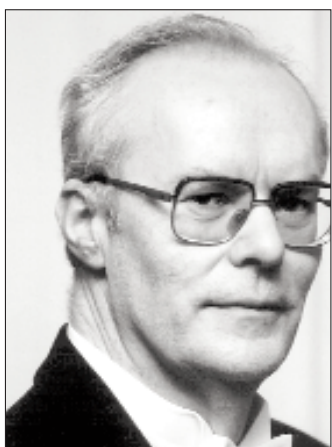
13. april 2001
Torfinn Jørgenrud 60 år

Innvielser mars 2000 – november 2000

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Kåre Mons Bye, Tunbovn. 15,
1807 Askim, f. 31.12.46 ble innvi-
et i vår loge 27.04.2000.
Fadder er Torfinn Jørgenrud

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Johan Aksel Ekhaugen, Kirkevn.
42, 1860 Trøgstad, f. 16.06.43 ble
innviet i vår loge 27.04.2000.
Fadder er Per Sannum.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Knut Arne Bodal, Guthu, 1850
Mysen, f. 19.06.58 ble innviet i
vår loge 07.09.2000.
Fadder er Leif Vold Andresen.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Vidar Lintho, Høglivn. 9B, 1850
Mysen, f. 05.02.51 ble innviet i
vår loge 05.10.2000.
Fadder er Per Bjarne Jensegg.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Arne Henning Sørby, 1860 Trøg-
stad, f. 28.10.44 ble innviet i vår
loge 05.10.2000.
Fadder er Peter-Ole Frøshaug.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Glenn Inge Paulseth, Vårstien 6,
1850 Mysen, f. 08.05.59 ble innvi-
et i vår loge 02.11.2000.
Fadder er Jan Grefslie.

Fra barnemunn

Etter hyrdestunden

– Hyrdene hadde turban på hodet mens de gjetet sauer og høner. Etter at hyrdestunden var slutt, dro de for å besøke Jesus på julaften. Det er derfor vi gir hverandre gaver i dag. Men de spiste nok kanskje aldri ribbe. Jeg tror de spiste grønnsaker og drakk vin. Eller kanskje de stekte eselet tross alt?

Juliane, 7 år

FELLES SØSTERTREFF FOR LOGENE I DISTRIKT NR. 7 ØSTFOLD

Det første felles Søstertreffet for Østfold-logene i det nye tusen-året fant sted i Sarpsborg 6. april. Det var logene nr. 38 Astrid og 50 Kjeden som stod for arrangementet, og de hadde bestilt Frimurerlogen i Sarpsborg for dette formål. Jeg vet ikke om det var selve fellestreffet eller anledningen til å besøke en litt annerledes loge som vakte mest interesse – forhåpentligvis begge deler. I hvert fall reiste vi av gårde med full buss fra Mysen, og deltagelsen fra de andre Søstertreffene viste seg også å være stor, så det ble etter hvert 133 glade søstre som meldte sin ankomst denne vakre vårdag.

Vi ble varmt ønsket velkommen, og her var det mange kjente og kjære ansikter å se. Kl. 12 ble vi ført inn i frimurerens logesal. Ordførende Mester i St. Johannes

logen St. Nikolas til det gyldne Anker, Leif Ragnar Olstad, ønsket oss hjertelig velkommen. På vegne av vertskapet ønsket str. Reidun Veiden søstrene vel møtt og takket Ordførende Mester for varm og stemningsfull velkomst.

Leder av Søstertreff i loge nr. 38 Astrid, str. Ingrid Strekerud fremførte en selvlaget og meget velskrevet prolog, og deretter sang vi deres logesang. Kantor Erik Gilje fremførte nydelig orgelmusikk, og panfløyte-virtuosens Yngvar Brusevold gledet oss med sitt flotte spill. Vi fikk også oppleve den nydelige stjernemelmelen i logesalen. Møtet i denne praktfulle salen ble avsluttet unisont med vår vakre salme «Deilig er jorden», akkompagnert av orgelmusikk. Stunden var stemningsfull, vakker og høytidspreget.

Som bevis på vår takknemlighet ble våre 3 symbolske rosa neller - uttrykk for Vennskap, Kjærlighet og Sannhet - overrakt Ordførende Mester sammen med en flaske vin, betegnet som «klukkende blomster».

Etter denne seansen inntok vi de vakre selskapslokalene og fikk servert snitter, kringler og kaffe. Vi registrerte en munter og avslappet stemning rundt bordene, og praten gikk livlig. Igjen fikk vi gleden av å lytte til herr Brusevold på panfløyte, ledsaget av muntre historier. Han ble behørig takket og overrakt «klukkende blomster». Likeledes ble det overrakt det samme både til frimurerbrødre og logesøstre som hadde assistert ved kjøkkenet.

Vi avsluttet et berikende felles Søstertreff kl. 15 med logesang.

Randi Arnesen

Loge Cecilias sommermøte

Det første sommermøte år 2000, 5. juni, dro 45 søstre av sted. Busstart først fra Askim, og så Villa Nore. I søsterskillingens «motto» ta med godt humør, og på denne turen også gode sko.

Været var faktisk en av de fineste sommerdagene, sol og varmt. Turen gikk til Halden. Fredriksten fikk vise seg fra sin beste side. For vakker ligger den der, den store festning. Med alle sine løyndommer. Guiden fortalte vel om en av festningens store løyndommer. At Karl den 12. fant sin død her i 1718. Men det er bare Fredriksten som virkelig vet.

Ruth Buchholm Eide var den som kjente stedet og fikk det hele i gang. Komiteen var også enig på planen. Hvorfor ikke besøke sine nærmeste naboer og Halden har ellers en mangfoldig historie. Ja tillaks til alle kan ingen gjæra.

Det er det nok mange som har oppdaget, men vi er i den gode

tro at alle hygget seg. Ruth gledet oss med pianospill og vennlige ord.

Menyen falt i smak. Etter midt dagen med eplekake og kaffe.

Ute var det grønt og fint. Og med gjensidig sommerønsker gikk bussturen tilbake, og det var det.

Ingegjerd

Treriksmøte i Nyköping 6.-7. mai

Vi reiste fra Nore presis kl. 07.00 med 23 reiselystne søstre, og sjåfør var Erik Glørud. Det var engasjert «servitruer» på turen, og disse tok seg av serveringen. Det ble også mye sang og latter. «Servitrusene» var søstrene Anne Kirsti Kristiansen, Anny Østorp og Hilde D. Elvestad godt anført av UM Åse Karin Røsand. Kledd i hvite forklær og båtluer m/de tre kjedeledd.

Lillemor Eek ble «hyllert» med sang, gave og et glass hvitvin i forbindelse med sin 85-årsdag. Vi hadde kafferast med kake ved Karlstad. Brogården var neste stopp for lunsj. Vi fikk servert en deilig fiskerett m/kaffe til, og da dette var inntatt satte vi kursen videre mot Nyköping. Det ble noen røykepauser og allsang på turen, og noen tok nok en «høneblund» også. Aud Engen sto for litt «hjernetrim».

Vi ankom Nyköping ca. kl. 15.00. De som skulle bo privat ble møtt av sine verter ved logehuset, og de andre reiste til Hotell Victoria. Vi fikk tid til noen timer avslapning før møtet.

På logemøtet var det tildeling av 25-års veteranjuvel til fire søstre. Det var en høytidelig og fin seremoni. Et litt annerledes møte enn i vår loge, men interessant. Nydelig orgelmusikk og solosang preget også møtet i salen.

Så var det å ta plass i salongen før middag, og da fikk vi alle en aperitiff. En enestående middag med mye underholdning. Forrett m/avocado & terteskjell, innbakt indrefilet m/grønnskaer og stekte poteter som hovedrett og en bit rullekake m/krem til dessert. Det ble taler fra Ekenäs og Mysen. Underholdning av 3 generasjoner Karell, slekt fra Gunnel Karell, m/fløyte, piano, cello, fiolin og sang.

Vi fra loge 31 Cecilia sang en sang med svensk/norsk tekst og finsk melodi – laget for anledningen av «bror» Ingar Karlsen. Takk, den var kjempefin ... – og den gjengis etter dette referatet.

Så var kvelden endt og vi dro hver til vårt for å slappe av.

Det ble holdet et lite «party» på rom nr. 13. Alle søstrene som

bodde på hotellet hadde litt kos med et glass vin og en liten en. Søstrene Åse Karin, Anne Kirsti og Hilde åpnet «partyet» med fine forkledninger og da lå latteren løst hos alle og det ble kjempeliv i leiren. Med nål, tråd og saks ble morgenkåpen til Lillemor en «smule» kortere. Ps. Vi syntes den var i lengste laget for en «sprek» 85-åring! Vi avsluttet med en lang spasertur i sentrum før vi sa «natta» og takk for en fin og minnerik kveld. Søndagen ble innledet med en god frokost for oss på hotellet. Så bar det av sted til omvisning på Sørmlands-museet. Vi ble fortalt historien bak borgen, krigsferden og lignende. Omvisningen var i konsthallen, kungstårnet, gamla residenset og fangehullet. Meget interessant omvisning med en fenomenal guide som var meget flink. Etter omvisningen var vi på avskjedlunsj på logehuset. Det ble allsang, sang og avskjedstaler under den velsmakende lunsjen. Da var det dags med avskjedsklemmer og farvel. Og det blir helt sikkert et gjensyn med søstrene. Vi har hatt en minnerik og fin weekend. Mange nye inntrykk å tenke over til neste gang vi møtes.

Det ble stopp med middag på Brogården, en utsøkt middag m/kaffe. Så ble det også tid til en handlerunde i Örebro. En vellyk-

Serveringspersonalet samlet på bus-sen.

Et knippe av logesøstre på vei til Treriksmøte i Nyköping.

ket tur, og et godt vennskap med Ekenäs og Nyköping atter en gang.

Vi ankom Nore kl. 20.00, da var det godt å kunne strekke på bein og armer etter en lang busstur. Vi kom hjem med mange inntrykk og mange nye logesøstrebekjentskap.

En utrolig fin tur hadde vi!

*Hilsen alle søstre på
Treriksmøtetur.*

P.S. Som søster vil jeg takke for en kjempefin tur, og jeg vil si takk til medsøstre på turen. Vi ble bedre kjent med hverandre, og jeg føler at jeg som relativt ny søster hadde godt av en slik tur.

*Hilsen i V., K. og S.
Hilde D. Elvestad*

NB. Overskuddet fra turen ble gitt til A/S Nore, og de pengene går til roser i hagen på Villa Nore.
Takk igjen!

De vakre minner

Melodi: Sibelius: Stjernesangen

Når dager går, og årene forsvinner,
Og vandringstiden føles tung og lang;
Da er det godt, å ha de vakre minner,
Om søstertreff, og det som var en gang.

Når kvelden kommer, lyset dempes sakte,
Vår sal den fylles, med så skjønn musikk;
Og alle søstre - dem jeg hånden rakte,
Jeg så et vennskap i hvert enkelt blikk.

En søsters hånd, den føles trygg å holde,
Når kjeden knyttes, til ett evig bånd,
Og intet ondt, mitt sinn da skal få volde,
Jeg føler Vennskap i min søsters hånd.

Det finns et ord, som blinker lik en stjerne,
Som følger veien, jeg har valgt å gå,
For Kjærlighetens ord, det vil jeg gjerne,
At høyst på himlens hvelving skal få stå.

Så blir det natt, en dag er gått til ende,
Jeg føler roen, i mitt stille sinn.
Og Sannhetstanken, den vil jeg så dele,
Når jeg i natten, stille sovner inn.

På gröna ängar, där vil jag så vandra,
På stigar fylld, med Vänskaps goda ord,
Och dela med mig, ja till alla andra,
Till alla systrar, på den hela jord.

Dar högt på himmlen, Vintergatan blänker,
Den bærer bud, om Kärlek i vår sal,
Där vi som systrar, knyttar dessa länker,
Och der det ordet; Sanning blev vårt val.

Så kjære søster, rekk meg atter hånden,
De vakre minner, i mitt hjerte bor,
De gjemmes nå, på ny i vennskapsånden,
Blant alle søstre, her på denne jord.

Ingar

Venneaften i Loge Cecilia

Den 10.04.2000 arrangerte Loge Cecilia Venneaften på Villa Nore. Det var 28 gjester tilstede sammen med 59 Logesøstre, som ble ønsket hjertelig velkommen av Overmester Solveig Hunstad. Etter at hun hadde orientert om kveldens program, sang vi: Å leva det er å elska. Vi var så heldig å ha DDRP Vivi Aase blandt oss denne kvelden. Hun holdt et meget fint og informativt foredrag om Odd Fellow-ordenens historie, logens oppbygning, broderskaps-tanken, den moralske grunntanke og om vennskap, kjærlighet og sannhet. Videre talte hun om logens betydning i våre dager, orienterte om logens arbeid utad og la vekt på tanken om å oppnå andre verdier enn de materielle. Hun orienterte også om hvem som kan søke, og om de praktiske sidene ved søknad. Overmester takket DDRP, og ledet resten av møtet inne i salen, som ble stemningsfylt og vakkert med mye musikk, sang og diktlesning. De som bidro til dette var våre flinke søstre, organist Solveig Gundelsby, sangerinnene Tove Præsthus og Randi Jansen og Anne Lise Ravn Larsen som leste dikt. Vi avsluttet inne i salen med å synge Deilig er Jorden.

Samværet i selskapslokalene etterpå ble ledet av Undermester Åse Karin Røsand. Hun ønsket oss velkommen tilbords hvor det ble servert snitter og wienerbrød med kaffe. Undermester leste dikt og Overmester orienterte om logen, stiftelsen og alle anliggender vedrørende logen i praksis. Brosjyren Vennskap, Kjærlighet og Sannhet ble delt ut til alle gjestene. Søstre Solveig Bergholtz, Gunvor Egeberg, Evy Nøkleby og Bjørg Skjenneberg underholdt med vakker sang og akkompagnement.

Sammenkomsten ble livlig og svært hyggelig. Det var mange av gjestene som viste stor interesse for Logen og Ordenen. Det var også mange som syntes de hadde hatt en hyggelig kveld og hadde fått noe å tenke på.

L.F.-SEKR.

VETERANJUVEL OG HEDERSTEGN

Mandag 23/10-00 var det Veteranjuvel aften i loge nr. 31 Cecilia. Anne Lise (Lise) Holme skulle tildeles sin 25 års Veteranjuvel. Foruten et stort oppmøte av egne søstre, hadde vi koselig besøk av 10 fra logene nr. 10 Semper Ardens Moss, nr. 17 Unitas Halden, nr. 38 Astrid Sarpsborg, nr. 50 Kjeden Sarpsborg og nr. 66 Milka Moss. Vår radssekretær Liv Berit Johansen og DDRP Vivi Aase var òg tilstede. Str. Lise ble tatt opp 23/10-75 i loge nr. 50 Kjeden i Sarpsborg, og ble etter 7 år, flyttet over til vår loge. Det ble en nydelig seremoni inne i logesalen, der vår radssekretær Liv Berit Johansen foresto den høytidelige overrekkelsen av 25 års Veteranjuvelen med en personlig og varm tale til str. Lise. Str. organist og våre to sangerinner bidro også til å gjøre det høytidelig, med sin vakre sang og musikk. Deretter inntok DDRP Vivi Aase OM stolen og kalte fram str. organist Solveig Gundelsby. Stor var vår overraskelse og glede, da hun etter en liten tale, besmykket str. Solveig med Storlogens hederstegn. En stor ære, der hun er nr. 47 i rekken. Hun er den første Rebekkasøster i Østfold distriktet som har mottatt hederstegnet. Vi gleder oss på hennes vegne. Str. Solveig Bergholtz overtok str. Solveigs plass ved orgelet, og vi avsluttet som vanlig, den fine seremonien i logesalen. Ute i selskapslokalene duket vi oss rundt et pent pyntet festbord. Str. UM tok ordet med en velformulert tale på rim, og vi lot maten smake. Str. OM fikk så ordet. Hun gratulerte str. Lise med Veteranjuvelen, og fortalte at hun var nr. 40 i rekken av veteraner i vår loge. Skikken vår med tente lys foran hver veteran ved bordet gjør at det blir en fin markering. Hun gratulerte str. organist med hederstegnet, og var glad for at de hadde fått alt til å klaffe. Egentlig skulle str. organist vært bortreist denne dagen, og vår reserve, str. Solveig Bergholtz hadde fødselsdag. (Hun var 81 år

Mottaker av Veteranjuvel Anne Lise Holme (midten t. h.) og Solveig Gundelsby som ble tildelt Hederstegnet flankert av henholdsvis DDRP Vivi Aase og radssekretær Liv Berit Johansen (t.h.)

idag.) Men alt gikk bra tilslutt. Vi sang så bursdagssangen for str. Solveig Bergholtz, og avsluttet med UMs fine sang til vår nye 25 års veteran.

Jubilanten fikk deretter ordet, og holdt en meget fin og tankevekkende tale. Hun tok opp dette med tid, og sa at de første 7 årene i loge nr. 50 Kjeden alltid ville ha en spesiell plass i hjertet. Hun takket faddrene, og sa at noen av de beste vennene hennes var logesøstre. Hun nevnte at tiden hennes som CM hadde vært en meget spesiell periode som hun så tilbake på med stor glede. I talen tok hun også opp ego-dyrkelsen, hvordan levendegjøre logeidealene, og hvordan vi kan preges av idealer. Tilslutt leste hun Einar Skjæråsens dikt «Gjenskin».

Så var det eks OM Miriam Christensens tur. Hun gratulerte først str. organist med ordenen, og syntes den var vel fortjent. Så holdt hun en varm, personlig tale til str. Lise. Hun framholdt hennes menneskelighet og omtanke. Som UM hadde hun gleden av å følge str. Lises overgang til vår loge, og siden hadde de hatt et fint vennskap. Hun berømmet

str. Lise for hennes holdninger og krav til seg selv. Tilslutt leste hun et gruk av Piet Hein, «Hvis du engster tiden bort, gjør du livet tomt og kort. Hvis du gleder deg med mangt, gjør du livet rikt og langt.»

Så fikk str. Line Schi ordet, og leste et nydelig brev fra fadderen, Tove Skogsberg, som dessverre var forhindret i å være tilstede. Det inneholdt et dikt om vennskap. Samtidig overrakte hun en kurv med roser og fioler. Neste taler var vår Radsrepresentant Kari Skadsheim. Hun tok opp at str. organists hederstegn var det første blant søstrene i distriktet. Da eks OM Kari Tallaksrud var OM fikk str. organist et hedersrituale for sine 20 år som organist, men dette er noe helt annet, og mye større. Hun syntes det var trist at Gudrun Røine som var str. organists fadder ikke fikk oppleve dette. Hun hadde vært stolt. Hun takket også for mye fin musikk, og fortalte at når vi dannet søsterkjeden, hadde de 3 i orgelrommet sin egen kjede. Så fikk str. organist ordet. Hun ville gjerne ha lånt den fine talen til str. Lise, for selv hadde hun ikke fått forberedt seg i det hele tatt. Dette

Overmester Solveig Hunstad, med glade mottakere av Hederstegn og 25 års Veteranjuvel.

var en utrolig stor overraskelse, og hun følte seg meget privilegert og ydmyk. - Og til stor munterhet, lovet hun å spille i 30 år til. - Deretter sang vi sangen til henne og. Lyset ble så dempet, og våre flinke søstre i privatemnden bar inn flotte «Isbomber» med kransekake til, som vår nye veteran span-derte på oss. «Solveig 2» som hun selv sa, og str. Randi og Tove spillte og sang «Det finns så mange blomster». En tekst til ettertanke, og «Jeg plukker anemoner i november». Søster UM takket dem alle tre hjertelig, og ga så ordet til kveldens siste taler, str. Anne Lise Foss. Hun skulle takke for maten, og det gjorde hun på en herlig humoristisk måte, og latteren satt løst hos oss alle. Hun måtte ta lange pauser til latteren fikk stilne. Vår avskjedssang ble sunget, og det var slutt på en lang, men kjempekoselig loge-

GJENSKINN

Tre stjerner så du
som ledelys over landet.
En for det gode.
En for det skønne.
En for det sanne.

En engere himmel
har du din tid til ende fått låne.
Stjernene tre
skulle stråle ut fra din egen
innerste blåne.

Lev deg ut og vær tro
til hendene synker trette.
Et gjenskin av stjernene i deg
være ditt liv etter dette.

Einar Skjæraasen

LEDERSKIFTE I SØSTERTREFF

Mandag 8. mai 2000 ble det holdt møte i Søstertreff på Villa Nore. Det sittende styret hadde nå fungert i 2 år, og det var tid for et skifte. Styret hadde utnevnt en valgkomite som besto av søstrene Solveig Bergholtz, Oddbjørg Jørstad og Marit Kolstad. Det hadde vært svært vanskelig å få noen til å påta seg verv. Resultatet ble derfor at str. Randi Karlsrud sa seg villig til å fortsette som kasserer. Str. Marit Kolstad overtok sekretærjobben etter str. Randi Arnesen som ble valgt til formann.

Vi gikk så over til underholdningen. Br. Gunnar Johnsen viste lysbilder og fortalte underholdende og instruktivt om prydplanter og haveplanlegging. Han svarte velvillig på de mange spørsmål som dukket opp. Forsamlingen belønnet ham med velfortjent applaus, og str. Boja Evensen takket for et interessant kåseri og overrakte en flaske vin.

Det ble diskutert om vi skulle arrangere sommertur, men da det var så mange andre turer på gang på denne tiden, ble det nedstemt.

Til slutt takket leder str. Boja Evensen det gamle styret for godt samarbeid i den perioden hun hadde ledet Søstertreff og ønsket alle søstrene en god sommer. På vegne av det nyvalgte styret takket str. Randi Arnesen for tilliten. Hun oppfordret søstrene til å være med å dra lasset sammen og å komme med forslag til forskjellig underholdning på møtene. Dessuten takket hun str. Boja Evensen for vel utført formannsjobb.

Det nye styret vil gjerne benytte anledningen til å informere, spesielt alle nye søstre, litt om Søstertreff.

Møtene våre holdes på Nore 1. mandag i måneden fra kl. 11.00 til 13.00. Formålet er å samle søstre som p.g.a. alder eller andre årsaker har vanskelig for å komme på de ordinære logemøtene. Dette betyr da selvsagt at alle søstre som har anledning til å delta i et formiddagsmøte, er hjertelig velkomne. Hovedtanken bak det hele er å hygge oss sammen og bli bedre kjent med hverandre.

Av og til har vi kåserier, og noen ganger lettere underholdning. Hovedsaken er imidlertid at vi prater og har det hyggelig sammen over en kopp kaffe. Vi betaler kr. 55,- for

kaffe m/ rundstykke, og da er vi også med på trekningen av et par gevinster.

Vi ønsker vel møtt!

Over ser vi det avtroppende styret i Søstertreff og til høyre det nye styret.

LOGE
HÅKON
HÅKONSSON

Sommermøte 8. juni 2000

Vårt årlige sompermøte var i år lagt til Basmo festning. Reisen hit var lagt opp med privatbiler, og på festningen ble deltagerne møtt av Eks OM Vidar Kjærheim. Han holdt en fin og lærerik orientering om Basmo festning, som var viktig i sin tid. Det er fint at denne festningen kommer frem i dagens lys, takket være en del energiske og spesielt interesserte mennesker. Værgudene var imidlertid ikke på vår side - regnet silte ned - og det var mange paraplyer å se i terrenget.

Fra Basmo festning reiste hele følget til Grendehuset på Ydersbond. Her hadde str. Randi og br. Per Karlsrud sammen med privatnemnda v/br. Terje Eide gjort forberedelser til et hyggelig måltid. Det besto av rømmegrøt fra Diplom-Is og spekemat fra br. Finn Hunstad. Br. Frank Johansen hadde ansvaret for opplegget av de fristende spekematfatene, og str. Randi var sjef for grøten.

Grøten var god, spekematen var god, og stemningen var god. En rask utlodning av 6 fl. rødvin, og en bag som OM Torfinn Jørgenrud hadde sponset, gjorde at vi endte opp med et pent lite overskudd.

Før vi reiste hver til vårt, ble vi ønsket god sommer av OM Torfinn Jørgenrud. Til slutt - takk til str. Randi og br. Per Karlsrud for oppvask og rydding - neste dag.

En opplevelsrik og hyggelig kveld!

J.Gr.

GAMLEBYEN I FREDRIKSTAD

Vandring på Vollane

Loge nr. 62 Håkon Håkonssons seniorgruppe hadde i år lagt sitt sompermøte til Gamlebyen i Fredrikstad.

Selv om møtedagen var 18. mai, var det likevel 28 kvinner og menn som parkerte sine biler ved Glasshytta.

Det ble tid til en rask titt inn i glasshytta for å se på produksjonen av kunstglass; og det var et fascinerende skue å følge kunsternes utfoldelse. De var tydelig inspirert av Benny Motsfeld og tryllet fram de lekreste ting.

Før omvisningen i Gamlebyen ble det servert kaffe og rundstykker på restaurant Majorstuen.

Så var det å gå løs på selve befaringen. Vår guide het Anne Bello og var en sjarmerende engelsk lady med store kunnskaper. Br. Rolf Bryntesen oppdaget fort dette og opplyste at han for dagen var singel.

Anne loste oss først langs Vollane og fortalte med stor entusiasme om vollgravene som ble anlagt i 1567, for den gangen å gi husly til ca. 1000 innbyggere. Inngangen var over en bro som ble stengt om natten.

Vi besøkte også Østre Fredrikstad kirke. En nydelig trekirke som var den sjette i rekken etter diverse branner med mer. Kirken var ferdig bygd i 1779 og var korsbygd. Det var bl.a. vakre glassmalerier av Per Vigeland og i taket var det plassert i alt 110 stjerner. Kirken var ferdig restaurert i 1966.

Etter kirkebesøket gikk ferden videre gjennom Gamlebyen og endte opp ved torget, hvor guiden Anne avsluttet det hele.

Br. Rolf Bryntesen takket på sin spirituelle måte Anne for utmerket arbeid og som den gentleman han er, ga han henne et kyss på hånden.

Etter byvandringen fikk vi alle en times tid for oss selv med shopping etc. Noe som jentene selvfølgelig satte stor pris på.

Dagen ble avsluttet med en velsmakende middag på restaurant Majorstuen. Styret ble behørig takket for en helt igjennom hyggelig dag og etter å ha ønsket hverandre en riktig god sommer, satte vi kursen hjemover.

*Nils W. Olsson
referent*

Dikt av järnvägsarbetaren Torsten Palmqvist fra omkring 1950

Nu går genom tiden en säregen fläkt
en sjukdom som allmänt benämnes
med jäkt.

Och bannlyst är stunder av ro och frid,
man hör bara ständigt «jag har inte
tid».

Du äger kanhända en sjuklig vän
det sista besöket var länge sen.
Du söker en ursäkt blir öm och blid,
men tröstar dig med «jag har inte tid».

Kanske har du en mor ren gammal nu
vars enda ljuspunkt i livet er du.
Att glömma henna är du på glid?
Ditt samvete krävs med «jag har inte
tid».

Så lever du livet i stora drag,
hur skal hinna allting idag?
Jäktet förvandlat ditt liv til en strid,
din slogan har blivit «jag har inte tid».

Men när du har levat ditt antal år
när döden på tröskeln väntande står.
När han dig kallar från livets strid
skall du da svara «jag har inte tid».

Om aktivisering av medlemmer

Under denne tittel har brr. Dagfinn Arnesen og Frank Lind hatt debattinnlegg i «Nore-Nytt», interessante ideer som også inspirerer og provoserer oss med langt mindre fartstid enn de to nevnte brødre. Dog har jeg vært så heldig å fått bekle fem embeder på denne tid.

Selvsagt er også jeg enig i deres syn på hvordan en «vanlig» logekveld løper an, selv om jeg selv synes at hver logekveld er spesiell og gir meg noe nytt hver gang. At vi har foredrag på noen få ettermøter synes jeg er i orden, men ikke for mange – det er da tross alt viktig at vi får pleiet vårt sosiale behov oss brødre i mellom også.

Forslaget til bror Dagfinn Arnesen om en alternativ ledelse på møtene, et såkalt «settekollegium» stiller jeg meg sterkt tvilende til om har/ville hatt noen positiv økning på fremmøte av brødre fra gruppene 2, 3 og 4 i bror Frank Lind's undersøkelse. Tror det ville bli et rot og virvar ut av dette. Med hensyn til faste vikarer så har jo vi det også, det er bare det at vi i «mannelogen» er for dårlige til å melde forfall og følge opp at vikaren møter. Kan ikke han, må vedkommende som

har embedet skaffe en annen, slik at vi unngår den panikken vi av og til har før åpning av logen. Hadde vi fulgt opp dette, ville det fungert utmerket hos oss også.

Bror Frank Lind nevner at det en gang ble arrangert en Eks OM's aften. På dette møte fikk jeg tildelt Den Høye Sannhets Grad, og for meg var det en spesiell «suksess»-aften. Det er klart at dere som satt på stolene hadde en annen oppfattelse av «kvaliteten» på møte enn hva en resipiend har, men jeg håper at andre brødre også får oppleve en slik gradspassing som jeg fikk oppleve denne aften.

På den annen side deler jeg bror Frank Lind's mening om at det er OM som bør lede møtene og hans kollegium. Om ikke, ville det jo være det samme som å fra ta han motivasjonen for å lede vår loge. De brødre som ikke møter og tilhører undersøkelsen's gruppe 3 og 4 har intet ønske om å bekle slike embeder, om de hadde - ville de ha møtt så ofte de kan.

Ergo har jeg ikke mye tro på bror Dagfinn Arnesen's idé om et sette kollegium, men derimot bror Frank Lind's forslag om å fornye innholdet på våre logemø-

ter støtter jeg fullt ut. Selv vi som møter ofte vil ha stor nytte av denne fordypning. Dette bør prøves!

Det er for så vidt greit at de ulike nevnder kanskje bør bli aktivisert, men mange av dem har jo svært liten betydning i dag. Trenger vi kanskje andre utnevnte nevnder?

Det er klart at det ikke er noen enkel sak å skape større interesse for logearbeidet, men vi har alle brødre et ansvar for dette og ikke bare vår OM. Vi bør for det første møte selv på våre møter, dernest har vi kanskje fadderbarn som ikke møter - hvorfor gjør de ikke det? Tror kanskje det ville være oppmuntrende for brødre som ikke møter å få en telefon fra en bror om f. eks., «vil du sitte på med meg til logemøte i dag? Hadde vært moro om du ble med, en tid siden du var på logen nå.»

Etter å ha opplevd ulike OM gjennom årene deler jeg fullt og helt bror Frank Lind's oppfordring om at, fortsett som du stevner, Torfinn.

*Med hilsen i V., K. og S.
Arild Lindbæk*

- - - og litt mer om aktivisering av medlemmer

For et år siden hadde jeg et innlegg om ovennevnte tema. Innlegget gikk i korthet ut på at en stab av vikarierende embetsmenn, utnevnt av OM, burde få fungere på et visst antall møter i løpet av logeåret. Man ville da kunne aktivisere atskillig flere brødre enn de faktisk valgte og utnevnte embetsmenn. Jeg avsluttet innlegget med å konstatere at en slik nyordning formodentlig ville kreve lovendring og grønt lys fra høyeste hold.

I forrige nummer av «Nore-Nytt» har bror Frank Lind - gledelig nok - kommentert mitt inn-

legg. Han uttrykker tvil om hvorvidt mitt alternativ vil bidra til økt møtedeltagelse. Hans hovedargument synes å være at ledelsen av møtene bare unntaksvis bør ledes av andre enn OM og dennes kollegium, og han fortsetter: «Og det vil være direkte galt av ham (OM) å delegere et valgembetsansvar til brødre som aldri har hatt noe embete.»

Jeg finner det riktig å påpeke at jeg i mitt innlegg av i fjor ikke har sagt at OM skal frasi seg ledelsen av møtene. Tvert i mot skrev jeg følgende: «I tillegg til de ordinære valgte og utnevnte embets-

menn utnevner OM ved valgperiodens begynnelse en vikar for hvert embete, **bortsett fra OM-embetet, idet den valgte UM jo er OM's lovlige stedfortreder.**»

Videre har jeg vanskelig for å forstå at det skulle være «direkte galt» å delegere et valgembetsansvar til brødre som aldri har hatt noe embete. Er det ikke nettopp det som skjer ved hvert valg etter nåværende ordning? Iflg. våre lovers §43 er vilkåret for å kunne bli valgembetsmann at man i minst 12 måneder ha hatt 3. grad. Det er kun for OM- og UM-embetet at loven stiller spesielle krav.

Første gang jeg betjente et valg-embete, hadde jeg aldri hatt noe embete før. Jeg håper at dette ikke var «direkte galt»!

Jeg kan erklære meg enig med bror Frank Lind i at den informasjon som vedkommende nevnd i dag gir brødrene hjemme privat, med fordel kunne gis i logemøte. Da må man imidlertid være oppmerksom på visse praktiske vansker. De brødre som innehar en lavere grad enn den grad det skal

informeres om, må jo da forlate møtet under denne sekvens.

Så langt mine kommentarer til bror Frank Linds innlegg. I dagens utgave av «Nore-Nytt» har også bror Arild Lindbæk en artikkel om samme tema. Han slutter seg i hovedsak til bror Frank Linds syn, og jeg finner det derfor unødvendig å kommentere artikkelen ytterligere.

Jeg er glad for at jeg ved mitt innlegg i fjor har oppnådd å få i

gang en diskusjon, og denne glede oppveier til fulle erkjennelsen av at mitt innlegg ikke har fått noen positiv respons. Det kan jeg nemlig godt leve med. Årsaken er at jeg selv i de siste 15 år har deltatt aktivt i et slikt system som jeg skisserte i mitt innlegg, og at jeg derfor er mer enn overbevist om nytten og den positive effekt.

*Med hilsen i V., K. og S.
Dagfinn Arnesen*

LEIREN, hva er nå det?

Under denne overskrift hadde bror Frank Lind et innlegg i «Nore-Nytt» nr. 1-2000 og som jeg har lyst til å kommentere med følgende;

Med henvisning til vår debatt om aktivisering av medlemmer til våre logemøter, så er vel denne debatt like aktuell for Leiren? På våre logemøter har vi en fremmøteprosent på ca. 42 til 45%, hvor skulle leirmøtene holdes om den fikk så stort fremmøte?

Så til sammenhengen med aktivisering i loge og leir. Som bror Frank Lind sier; «Ringene har de så hjertelig fortjent.» Ja, det er jeg helt enig i. En Patriark har jo tross alt møtt i 3 år uten å være aktivisert i noe som helst, annet enn å ha møtt fram til middag og tilbakelagt 100 km denne leirkvelden.

Også jeg har fått beriket mitt Odd Fellow-liv etter en kort tid i Leiren, men det jeg skulle ønske var at de «eldre» Patriarker også ville snakke med oss yngre i Leiren. Vel er det så at det kun er møte en gang i måneden og at dere kjenner hverandre fra de gode gamle dager. Men, for å aktivisere oss nye tror jeg vi må ha en sosial omgang med dere på ettermøte. Om ikke, vil bare «det gamle Kreml» fortsette. Dvs. at det blir klikker av dere eldre og oss nye, og det tror jeg ikke er til det beste for fremmøte i Leiren heller. Det er klart at jeg ikke mener at vi forventer å bli oppvartet

av dere eldre, men om vi begynner å snakke med dere så føles det av og til som om vi trenger oss på.

Og det kan vel ikke være riktig?

Selvsagt er det ingen uvennlighet eller slike ting jeg sikter til, det er bare at her som i logen

trenger vi nye å bli kjent med dere erfarne også.

For øvrig vil jeg bare si til kommende logebrødre som er så heldige å bli kallet til Leiren, gled dere!

*Med hilsen i V., K. og S.
Arild Lindbæk*

VI UNDRES

Før vi ble tatt opp i logen fikk vi informasjon om logens forskjellige bestemmelser og ordninger bl.a. om bekledning. Det ble sagt at vi skulle bruke enkle, helst ikke spesielt motebetonte klær, ikke pynte oss med mye smykker m.m. Jeg forstod det slik at galla i logen ikke betyr det samme som galla i selskapslivet. Galla i logen skulle være en «enkel uniform» med langt skjørt. I logen har vi også fått instruksjon av DDRP Vivi Aase som også understreker enkelhet. Hun nevner bl.a.: Ikke høye splitter i skjørtene, ikke spesielle pynteklær og pynteting. Et kort skjørt skal dekke knærne og et langt skjørt skal være helt langt. Mange flere ting blir nevnt. Derfor undres jeg - som er forholdsvis ny i logen, og jeg er ikke alene om

dette. For - hva ser vi? Jo, vi ser mye avvik fra å følge disse informasjonene. På logemøtene blir det brukt klær med blonder, tyll og lignende. Vi ser bl.a. brede beltespennere og annen pynt, skjørt med høye splitter og flere variasjoner av lengde. Dette er ikke ment som noen kritikk, men hva skal vi rette oss etter? Skal vi være nøkterne, eller skal vi følge etter det vi vil kalle en slags utglidning? Vi undres. Det jeg her har nevnt, er kanskje bare bagateller, for det er jo logemøtenes innhold som er viktig. Men er det ikke slik at klesdrakten vår skal være en ramme omkring dette innholdet? Det skulle være interessant å høre andres syn på dette.

En søster - som undres.

Du kan ikke tro på alt du leser

Fred er ei det bedste ... er overskriften på br. Dagfinn Arnesens artikkel i Odd Fellow Bladet 04-00. Sitatet er godt kjent og det er skrevet i en bestemt forbindelse. Jeg tror imidlertid at det store flertall i dag lengter etter fred og vanskelig kan tenke seg noe bedre. Under alle omstendigheter skal vi i Odd Fellow Ordenen være takknemlig for den fred vi kan finne i logesalen. Br. Dagfinn tror vi må ta hverdagen med inn i logesalen og ta logen med ut i hverdagen. Jeg er enig i at vi skal ta ånden fra logen med ut i hverdagen, men jeg er dypt uenig i at vi skal ta hverdagen med inn i lo-

gesalen. Dette er fullstendig i strid med noe av det første en ny logebror får høre i logesalen, nemlig at den store verden er lukket ute. Br. Dagfinn forstår ikke dybden i utsagnet om det velvære man føler ved freden i logesalen hvor hverdagen er stengt ute. Utsagnet er vel ikke så svært dypt, men gir helt enkelt uttrykk for hva mange faktisk føler, og det må vel fortsatt være slik at hver enkelt må få lov til å gi uttrykk for sine egne følelser. Da jeg ble tatt opp i Ordenen for ca. 40 år siden, var nettopp freden i logesalen noe jeg så fram til ved hvert møte. I en stresset

hverdag visste jeg at her kunne ingen telefoner nå meg, her kunne jeg koble av fra hverdagens problemer og vende tankene mot det som skjedde i logesalen. For meg var dette rene mentalhygien!

I dag (25.10.00) avdukes minnesmerket over norske jøder som ble deportert under krigen. *Målet har vært å skape et stille sted som gir rom for tanken* sier kunstneren Antony Gormley. Dette sted for tanken har vi i vår logesall!

Magne Skadsheim
Eks DDSS

Hverdagen inn i logen?

Eks DDSS Magne Skadsheim gir i dagens utgave av «Nore-Nytt» følgende råd: «Du kan ikke tro på alt du leser». Han følger deretter opp med en kommentar til min artikkel i Odd Fellow Bladet: «Fred er ei det bedste».

Jeg er så ubeskjeden at jeg antar at de fleste som har lest min artikkel i Odd Fellow Bladet, har forstått mitt poeng med å «ta hverdagen med inn i logen, og ta logen med ut i hverdagen». Videre antar jeg at det kan være delte meninger om dette, og jeg er selvsagt mottagelig for motforestillinger, i den utstrekning disse er velbegrunnede.

Den kommentar Eks DDSS Magne Skadsheim gir, kan oppsummeres slik:

1. Det store flertall i dag lengter etter fred.
2. «Hverdagen» skal ikke tas med inn i logen, fordi det første en ny bror får høre, er at der er «den store verden» lukket ute.
3. Det må fortsatt være slik at hver enkelt må få lov til å gi uttrykk for følelsen av velvære ved freden i logesalen.

4. Logen gir mentalhygiene, fordi man der kan koble av fra en stresset arbeidsdag.

Det er mitt håp at også jeg regnes med til «det store flertall» som lengter etter fred, og jeg er så langt fra noen motstander av at man skal få lov å gi uttrykk for sine følelser. Da gjenstår «den store verden» og mentalhygien.

Det er korrekt at «den store verden» skal være lukket ute fra logen, men det er ikke dermed sagt at «hverdagen» skal lide samme skjebne. De to begreper er nemlig ikke uten videre synonyme. «Hverdagen» er noe mer enn en anstrengende arbeidsdag og vår materielle omverden. «Hverdagen» er også våre ønsker og begjær, vår innstilling til våre medmennesker og vår skaper - kort sagt våre holdninger. Disse kan vi ikke låse ned i skrivebordet på kontoret eller hjemme før vi går i logen. Heller ikke bør de puttes i innerlommen mens vi er tilskuere til en opptagelse eller gradpassering, for da forsvinner også mentalhygien - tror jeg.

«Du kan ikke tro på alt du leser» - hva enten stoffet er skrevet av en Eks DDSS eller en høyst ordinær Eks OM. Parolen må derfor bli: «Les, men tenk selv».

Dagfinn Arnesen

... mere fra barnemunn

De fem musebøker

– I Bibelen står det at man skal være snill hele tiden og frykte Gud. Bibelen består for eksempel av De fem musebøker og Marius' evangelium. De skriver mye pent der, og det handler om mange artige typer. For eksempel så handler det om Pottitmor og Potittfar og om Pontius Forlat oss.

Per Aksel, 9 år

NYHETSBREV 2000 – KEILA SOS BARNELANDSBY

Kjære sponsorer og venner

I henhold til den nye Sponsor-ma-nualen vil dere nå få rapport om li-vet og aktivitetene i Keila barne-landsby to ganger årlig, og nå er det tid for å informere dere om hva som er skjedd i den første halvde-len av året.

I skrivende øyeblikk er det 77 barn i Landsbyen og 5 ungdommer i Ungdomsavdelingen (Youth Faci-lity).

Under skolens vinterferie var barna både fra landsbyen og ungdomsavdelingen på en vinter-sportsleir i Otepää, og der hadde de det mye moro med vinteridret-ter.

I februar var det en annen sportsleir for disse barna hvor de praktiserte duathlon under obser-vasjon av sin trener. Noen av barna oppnådde gode resultater i Dis-triktsmesterskapet i mai i år.

Hvert år blir Estonias Uavheng-ighetsdag feiret med samling på skolehuset. First Lady of Estonia - fru Helle Meri er vår landsbys høye beskytter, og hvert år blir noen av landsbyens innbyggere tatt imot av Presidenten i en offisi-ell mottagelse. Dette året ble de to ærede personer musikk lærer Ma-dis og elev Ulvi.

Ain fra landsbyhus nr. 9 vant den Internasjonale Matematikk-konkurransen som ble holdt i Tal-lin i perioden 6.-10. mars.

I april organiserte Keila Brann-vesen brannøvelse i både husene og på skolen, og de viste film - som sammen med forklarende litteratur - skulle lære alle hvordan man skal forholde seg om det skulle bli al-vor.

Utstillingen av arbeidene som landsbyens kunstgruppe har utført ble holdt i Tallin Barnebibliotek i mai.

Et seriøst emne i Estland gjen-nom de siste år har handlet om narkotika. For å komme problemet i forkjøpet har det gjennom 2 uker blitt holdt kurs både i landsbyen og ungdomsavdelingen av para-medisinsk personell fra Keila. Bar-na besøkte Helsemuseet hvor de fikk se eksempler på hvordan nar-kotiske stoffer virker på kroppen,

og hvilken innflytelse de har på mennesker.

Feiringen av Morsdag inkluderte fiske i en ørret dam i nærheten. Alle mødrene satte stor pris på denne fine dagen.

I begynnelsen av juni var det sommerleir for H. Gmeiner Schools elever i Karepa - en billedskjønn landsby i sjøkanten nord i Estland.

Den tradisjonelle ELO Children sommerleir ble holdt på samme sted en uke senere.

Sammen med lokale sponsorer og venner feiret Keila Barnelands-by sin femte offisielle «bursdag» den 16. juni. Dagen startet når Kei-la Politikorps kom til leiren med politihunder og viste barna hvor godt trent de er. Etterpå holdt landsbybarna konsert. Den lange dagen ble avsluttet med discotek for ungene hvor Meelis fra Ungdomsavdelingen var

Discjockey, og med hyg-gelig picnic for mødrene og staben. Selv om det i år har vært en ekstraor-dinær, regnfull sommer så kom ikke de første regndråpene før festen var avsluttet denne da-gen.

Dagen før landsbyens «bursdag» kom det et nytt barn til landsbyen. Ginte er 9 år, og hun fant sitt nye hjem og familie hos mamma Tila hvor tvillingsøstrene Veronika og Anneli - på samme al-der som Ginte - ventet på henne.

Gjennom hele burs-dagsuka var en norsk produsent og hans assis-tent her og laget film for NRK-TV om livet og ste-det her for en stor TV-kampanje med innsam-ling av penger til SOS-barnebyer over hele ver-den.

Dette året har den før-ste eleven fra SOS Keila - landsbyen blitt uteksa-minert fra gymnaset, og han har planer om å stu-dere pedagogikk ved Universitetet i Tallin.

Gjennom fem års drift er det blitt mange endringer i landsbyen, og den viktigste er at en stor andel av barna har vokst opp og vil snart være klar til å ta vare på seg selv. Derfor ser vi oss om etter en annen bygning som passer til ungdoms-avdeling etter som 7 nye barn er gamle nok til å flytte ut av lands-byen, men fremdeles bo i et hjem-lig og trivelig miljø under ledelse av en lærer.

Enda en gang - på vegne av våre barn og personale - vil vi få takke dere så mye for støtten til Keila SOS barnelandsby.

29.07.2000

Med beste hilsen

Anu Laan

Sponsorship Department
SOS ESTONIA

JEG ELSKER Å LEVE

*I dag, kjære Herre er jeg åtti,
og det er så mye jeg ikke har sett.*

*Jeg håper kjære Herre,
at du lar meg leve til jeg er åttiett.*

*Men da, hvis jeg ikke er ferdig,
og ikke har kommet til ro.*

Vil du være så snill å la meg bli til jeg blir åttito?

*Det er så mange steder jeg ønsker å se,
så tror du at du kunne ordne det, så jeg blir åttitru?*

*Verden endrer seg så raskt,
det er så mye som skal spire.*

*Jeg ville like veldig godt om jeg fikk leve
til jeg er åttifire.*

*Og hvis ved den tid jeg fremdeles stevner frem,
skulle jeg gjerne få bli her til jeg er åttifem.*

*Alt går så fort, det skjer så mye –
jeg blir helt perpleks.*

Jeg vil gjerne se hva som hender når jeg er åttiseks.

*Jeg vet, kjære Herre, det er mye å be om
(Og det må være vakkert der oppe over stjernenes bru)*

Men jeg ville fryktelig gjerne bli til jeg er åttisju.

*Da er jeg trett og gammel
langt fra ungdommens tid den flotte.*

*Men det skulle være skjønt å være her
når jeg er åttiåtte.*

*Jeg vil ha sett mange ting, og hatt en herlig tid
og jeg er sikker, jeg er villig til å dra
ved åttini (kanskje)*

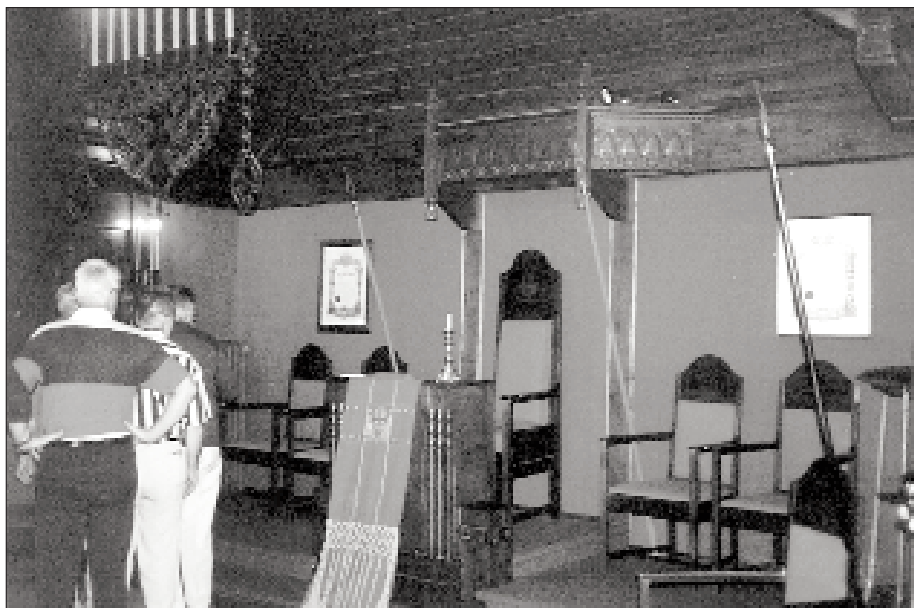
*Bare en ting vil jeg si, kjære Herre,
jeg takker deg flittig.*

*Men hvis det er okay for deg,
skulle jeg elske å leve til jeg blir nitti.*

INTERNASJONALE ODD FELLOW DAGER 2000

De Internasjonale Odd Fellow dager 2000 ble avviklet i dagene torsdag 3. til søndag 6. august. Etter innsjekking på Scandic Hotel ble det servert lunsj og vi fikk noen timer for å hilse på gamle og nye Odd Fellow-venner før vi måtte gjøre oss klar til logemøter. Rebekkasøstrene ble tatt imot av Rebekkaloge nr. 37 Sigrid Silfverlood og brødrene av Odd Fellow loge nr. 147 Brette. Senere samlet vi oss til middag og underholdning på hotellet. I alt var vi ca. 140 deltakere fra Holland, Sveits, Tyskland, Norge og Sverige. Fra Norge var det 26 deltakere.

Fredag var det **Bohuslänsdag**. I strålende vær fikk vi oppleve turen over den nye Uddevallabrua på veg mot Orust og fram til den gamle Morlanda kirke hvor vi fikk en fengslende orientering av Rebekkasøsteren Ulla Libom som er prest. Ferden gikk videre med ferje over til Malø hvor vi inntok lunsjen hos Handelsmann Flink som er kjent fra Evert Taubes viser. (I parentes kan bemerkes at både her og ellers ble vi underholdt med dragspillmusikk av Eks OM'ene fra Vadstenalogen, Bertil Andersson og Kenneth Edlund). På smale og svingete veger og ferje over Gullmaren tok vi oss fram til Lysekil. Her var det satt av tid til å se seg om i byen, og så ble vi ønsket velkommen til kaffe og omvisning i logelokalene som vel ingen hadde

Logelokalene i Lysekil.

sett maken til før. OM-stolen var bl.a. plassert på ene langveggen. Etter middag på hotellet ble vi invitert med på elgsafari i Halleberg og Hunnebergskogene. Her var det garantert at vi skulle få sett elg. Etter flere mils kjøring dukket det opp en elgkalv i skogkanten like før rundturen var slutt og vi var tilbake på hovedvegen. For arrangøren var det en liten triumf og for den som ikke hadde sett elg, var det nok en stor opplevelse.

Lørdag var det **Dalslandsdag**. Vi fikk en kort stopp og omvisning i den prektige Skålleruds kirke som ligger idyllisk til ved vassdraget. Senere besøkte vi

Hantverkshuset Upperud, et fem etasjers magasin hvor det nå var utstilling av brukskunst og muligheter for å kjøpe både gjenstander av alle slag og en kopp kaffe. Lunsjen ble inntatt på Håveruds Herregård som ligger praktfullt til ved Dalslands kanal og like ved Akvedukten i Håverud, et merkelig byggverk fra 1868 hvor man på tre nivåer kan se båt, bil og tog. Ved Håverud gikk vi ombord i båt og hadde en behagelig tur på kanalen ned til Köpmannebro hvor bussene sto og ventet på oss. Lørdagen ble avsluttet med middag i Dalsborgparken sammen med søstre og brødre fra logene i Vänersborg. Under middagen var det allsang og sang av trubaduren Frank Johnson, og så fikk vi den store overraskelsen: utdeling av gaver til alle deltakernes loger, en kopi av *Fridastatuen*, minnesmerket over Vänersborgs store dikter Birger Sjöberg.

Søndag tok Ulla Libom imot oss i Västra Tunhems kirke og etter kirkekaffe i det fri var det ugjenkallelig slutt for årets Internasjonale Odd Fellow dager. Men med på heimreisen hadde vi nye gode minner om hyggelige dager sammen gamle og nye Odd Fellow-venner!

Kari og Magne

Handelsmann Flinks handelsbod på Malø.

En drøm gikk i oppfyllelse

For over 30 år siden hadde en kullvenninne fra sykepleieskolen og jeg en drøm om å tilbringe ett år i Finnmark. Hvis vi ikke var gift eller forlovet skulle vi reise nordover og ta pliktåret i Hammerfest. Før elevtiden var omme var kjekke menn kommet inn i våre liv, det ble ingen tur nordover, pliktåret tok vi i Østfold.

Drømmen om å tilbringe en tid i Finnmark har jeg beholdt i alle disse årene, nå kunne den realiseres. Barna er voksne og mannen min sulter ikke i hjel ved brødboksen. Legestasjonen på Alta helsesenter søkte etter ferievikarer og jeg fikk jobb i 6 uker. Min kullvenninne hadde ikke anledning til å være med. Men min mann ble med på turen oppover, vi hadde tidligere aldri reist så langt i Norge. For 2 år siden reiste vi imidlertid jorda rundt.

Etter 7 dager og 2520 km i bil og mye flott natur var vi fremme i Alta. Kystriksveien fra Namsos til Bodø kan varmt anbefales hvis man ikke er redd for fergeturer.

Nå begynte 6 ukers hybelliv, noe av tiden var mannen min på besøk. Før jeg reiste skrev jeg brev til Loge nr. 75 Hevrekka i Alta og fortalte at jeg skulle tilbringe noen uker der, og at jeg godt kunne tenke meg å komme i kontakt med noen av søstrene i losjen. Hvis det ikke hadde vært sommerferie ville jeg jo gått på møtene deres og truffet søstrene på den måten. Ganske snart etter ankomst fikk jeg kontakt med flere av losjens søstre med spørsmål om «hva har du lyst til, hva kan jeg gjøre for deg?»

En ettermiddag var jeg på tur med eks OM Astrid Ottem og str. Nancy Opgård og hennes voksne datter. Vi gikk inn til et fjellvann hvor ørreten bet villig på markstangen. Vi brant bål og kokte kaffe. Astrid er lærer og delte sine botanikkunnskaper med oss. Jeg skriver oss, fordi min sykepleier-nabo på hybelhuset var også invitert med, selv om hun ikke var losjesøster. Fangsten ble bra, det resulterte i middagsinvitasjon til Nancy dagen etter. Jeg sa det pas-set litt dårlig for meg fordi min

mann skulle komme på besøk, men han måtte jeg jo bare ta med meg!

Med nydelig utsikt over Altafjorden ble alle fra fisketuren pluss mennene til Nancy, Astrid og meg samlet til et herlig måltid med stekt ørret og multekrem. Det ble flere turer med losjesøstre i den frodige naturen. Markblomstenes farger var så mye sterkere enn her sør. Lyset hele døgnet og midnattssolen var en flott opplevelse. Med mitt gode sovehjerte hadde jeg ingen problemer med å sove om natta, problemet var heller å gå til sengs når det var så lyst og fint å være oppe. Å plukke ballblom midt på natta var faktisk ganske så trivelig.

Eks OM Ragnhild Olsen og hennes mann, losjebroder Reidar hadde jeg også mange fine stunder sammen med, gjestfriheten manglet ikke der i huset heller. Der fikk jeg smake kongekrabbe og årets første jordbær. De tok meg med på sightseeing i nærområdet og delte sine lokalkunnskaper med meg. Vi besøkte losjehuset som var bygget på dugnad og tatt i bruk for noen år siden. Huset lå med utsikt ned mot fjorden og ble også mye brukt til utleie.

Ragnhild ble hjertetransplantert forrige året og hadde hatt mange tøffe tak når det gjaldt egen helse. Livet hadde flere ganger hengt i en tynn tråd.... Men som hun selv sa, hun hadde vært på riktig sted til riktig tidspunkt. Hennes glede over livet og over å få se barnebar-na vokse opp var stor. Da hun kom hjem etter hjertetransplantasjonen sto losjesøstre på flyplassen og tok imot henne med hver sin rose. Det var flott å få bli kjent med henne, hun hadde så mange kloke tanker å formidle. Når hun skal til kontroll på Rikshospitalet skal jeg besøke henne.

Gjennom arbeidet på legestasjo-

Anne-Kristine Løken (t.v.), Nancy Opgård og Astrid Ottem på fisketur til Tverrelvdalen.

nen ble jeg mange erfaringer rikere. Til Hammerfest og nærmeste sykehus var det 140 km, enkelte dager gikk ambulansene nærmest i skytteltrafikk. Noen pasienter måtte sendes til Tromsø med fly. Da blir det nesten flaut å snakke om lange avstander til sykehus her i Østfold. Meneskene opplevde jeg som trauste og sindige, gjestfrie og selvhøytidelige. I trafikken var de mye mer hensynsfulle enn det vi er vant til her sørpå, stoppet med en gang de så en syklist eller fotgjenger nærmet seg et fotgjengerfelt.

Fritiden benyttet jeg til å se meg litt rundt i fylket, var bl.a. i Kau-tokeino, Masi, Karasjok, Lakselv, Hammerfest og Nordkapp. Tur på vidda inn til Alta Canyon ble det også, reddet der en fransk familie fra myggens angrep, de hadde ikke med seg myggolje, men det hadde jeg. Av en kollega fikk jeg låne sykkel og den ble flittig brukt. Tur om kvelden ut til museet for å se på sola var en opplevelse. Morsomt å være norsk og stå blant alle turistene som beundret den flotte naturen. Været denne sommeren var mye bedre i Alta enn det var her sørpå, det var tropenetter i Finnmark!

Sommeren år 2000 vil jeg minnes med glede i mange år. Det er spennende å reise til andre steder og ta nye utfordringer. Vi som er medlemmer av en losje kan lett få kontakt med andre losjemedlemmer bare vi tør prøve.

Anne-Kristine Løken

Annerledeslandet – Djengis Kahns rike

I sommer dro jeg til et land som vel for de fleste av oss er ganske ukjent og hvor en stor del av befolkningen har en helt annen levemåte enn oss. Et dansk reisebyrå hadde 2 ledige plasser til en rundtur i Mongolia, og min reisevenninne Kari og jeg slo oss med.

Hvor ligger Mongolia? (Tidl. Ytre Mongolia) Jo, det ligger midt i Øst-Asia mellom Russland i nord og Kina på de andre kanter. Landet ligger på høyde med Frankrike. Mongolia er ca. 5 ganger større enn Norge, ligger på ei høyslette og har mange høye fjell, flere på over 4000 m.o.h. Gj.snittshøyde i landet er 1600 m. På høyslettene mellom fjella kan det være gode beiteområder. Her er mange sjøer, noen er salte. 1 % av arealet er dyrket mark.

Mongolia har et stort antall hester, sauer, geiter (kashmir), kameler, jakdyr og mange sjeldne villdyr, bl. a. snøleopard. Vinteren er lang og kald, opptil -40°, men solrik. Sommeren er kort og varm, kan ha over +40° og en del regn. Befolkningen er stort sett mongolsk. Mongolia er en av verdens tynneste befolka stater med ca. 2,6 mill. innbyggere. Innbyggertallet vokser. Hovedreligion: Tibetansk lamaisme – buddhisme. Landet har lite brukbare veier utenom byene. Hest er derfor fremdeles et mye brukt framkomstmiddel.

Mongolene har i uminnelige tider levd som nomader med dyrehold. I dag bor flesteparten av befolkningen i byer, men fremdeles lever ca. 40% som hel- eller halvnomader.

Andre næringer: Gruvedrift, industri, handel m.m. Utdanningsnivået har vært relativt høyt med 10 års obligatorisk skolegang, men dårlig økonomi, mangel på lærere og forandring i statssystemet har ført til store problemer i skolesektoren.

Mongolias historie i grove trekk

Det vites at det bodde folk i Mongolia hundre tusener av år før Kr.f. Mongolene kunne bearbeide bronse og jern lenge før vår tidsregning. I begynnelsen av 1200 åra samlet den kjente hærfører Djengis Kahn (Kahn betyr høvding) en del

stammer, dro på krigstokt og erobret et rike fra Korea i øst til Ungarn i vest, den største stat som noen gang har eksistert. Men området ble aldri forenet, det ble delt mellom hans sønner ved hans død i 1227.

Senere i 1200 åra inntok Mongolia både Russland og Kina. I 1691 kom Mongolia med i det manchuriske dynasti. Fra 1911 ble Ytre Mongolia selvstendig noen år, deretter en selvstendig kinesisk provins. I 1924 ble den Mongolske folkerepublikk dannet med støtte fra Sovjet. Mongolia ble verdens 2. sosialistiske stat og fungerte i nesten 70 år som sovjetisk del-republikk. Etter sovjets oppløsning fra begynnelsen av 1990 åra ble landet et demokrati og tok navnet Mongolia. Overgangen til markedsøkonomi har vært og er vanskelig med økonomiske og sosiale problemer. Etter at Mongolia har vært et lukket land i en årrekke, er det nå åpent for turister.

Reisen i Mongolia m.m.

Turen gikk via København, Stockholm, Beijing til Mongolias hovedstad Ulan Bator (betyr: Rød helt). Byen har ca. 600 000 innbyggere og ligger 1350 m.o.h. Her bodde vi på et nytt, vanlig hotell. Ulan Bator er en blanding av by og leir. I sentrum av byen er det vanlige byhus, også høyhus og brede gater. Litt over halvparten av byens innbyggere bor her. I utkanten av byen er det store områder hvor folk er fastboende i mongolske telt som her kalles ger. Det er over 50 000 slike filttelt i Ulan Bator. Teltene er runde, har trestativ innvendig nederst, åpning midt i taket, dekket av filttepper, opptil 6 lag om vinteren. Er romslige. I slike telt bodde vi på vår rundreise.

Vi var så heldige å komme til Mongolia under feiringen av Naadam - deres nasjonaldag. Vi dro til ei diger slette utenfor hovedstaden. Fra store områder var gamle og unge samlet her for å feire sammen. Mange hadde fine, mongolske klesdrakter, andre var kledd som oss. Hester er statussymbol i Mongolia, og hit kom folkene ridende på sine beste hes-

ter, ofte 2 på hesten. Mange kom også i bil. Vi så hesteveddeløp hvor barn i 5-6 års alderen deltok, (barna blir satt på hesteryggen så snart de kan sitte), vi så bryting, bueskyting og ellers mye interessant folkeliv. På vår bussreise tilbake til hovedstaden så vi mange boplasser, tett i tett, som viste hvor elendige forhold folk kan leve under.

Vi dro så med helikopter på en rundreise i en del av landet. Å reise med helikopter ble en positiv opplevelse. Vi hadde et fantastisk utsyn over terrenget. Vi så store dyreflokker; hester, sauer, geiter og kameler. Det var lite å spise for dem her, så det var nødvendig med store områder. Der hvor det var noe spesielt å se, landet helikopteret. Vi landet for eksempel ved en foss, vi besøkte varme, helbredende kilder og et kursted i nærheten. Flere ganger på rundreisene stoppet vi ved ca. 800 år gamle tyrkiske bo- eller gravplass-

På nasjonaldagen var det mange som bar den tradisjonelle drakten.

er. Det bodde mange tyrkiske stammer i Mongolia på den tid.

Der helikopteret landet, kom det alltid folk til, både små og store – for å se på oss. De fleste kom ridende, noen gående, motorsykel forekom. De bare sto der og så. Vi opplevde ingen tigging i dette landet. Var dette årets opplevelse for dem?

Vi overnattet et par netter i en stor teltleir ved Karokorum. Teltene her hadde senger, wc og dusj fantes i nærheten, her var det komfortabelt. En kveld kom en gruppe og sang for oss i spiseteltet. Vi overvar flere konserter i Mongolia, og det bør nevnes at mongolske sangere kan lage en slags strupesang som gjør at de kan synge 2 stemmer samtidig.

Karokorum er et historisk sted. På Djengis Kahns tid var det en by her som var hovedstad i hans enorme rike. Nå er det ikke annet igjen av byen enn en stor steinskillpadde fra 1200 åra. Dette symbol på evig liv skulle beskytte byen.

Vi besøkte også det buddhistiske Erdenezuu-klosteret fra 1500 tallet som lå like ved. Her var mange gamle kunstverk bevart.

Klosterliv har vært en viktig del av den mongolske kultur, og bør nevnes. Før 1920 åra – før Sovjettiden – fantes et stort antall kloster og titusener av munk i Mongolia. Sovjetregimet ødela over 700 kloster og drepte eller sendte munkene til arbeid i Sibir. Nå er interessen for klosterliv våknet opp igjen, og det foregår restaurering og oppbygging av kloster over hele landet. På vår rundtur besøkte vi flere kloster som igjen var blitt "levende".

Helikopteret tar oss så med til en av de største opplevelsene på turen. Vi besøker en lokal nomadefamilie, en stor familie i 4 ledd. Leiren hadde 3 telt og et lite hus. Her skal vi overnatte. Eldste sønn tar imot oss og ber oss inn i et telt som var pyntet med fine tepper og pene ting. Her spiser vi et måltid sammen med noen av familien. Vi får servert deres mat på deres vis. Maten bestod av "tørket mjølk", oppskåret lys ost, + noe brødlignende. Som drikke fikk vi den berømte eirag, d.v.s syrnet hoppemjøl (alkoholholdig). Den ble servert i bolle som gikk rundt

«Hotellet», teltleiren ved Karokorum.

som "felles kalk". Jeg synes den var fløyelsmyk og god. Vi fikk også destillert eirag fra "felles kalk". Flere av vertsfamilien var pyntet i fine mongolske drakter, og de gjorde det de kunne for å være hyggelige mot oss. Vi brukte kropps- og fingerspråket. Vi var med og så dem mjølke hoppene, vanne hestene, m.m. Så fanget de en sau, slaktet den foran teltet vårt, delte den opp i biter, la alt opp i et spann med varme steiner og satte spannet opp i et stort bål av tørket husdyrmøkk. Langt om senn kunne vi – under en fin stjernehimmel – innta et felles festmåltid. Vi spiste kjøtt med hendene og drakk kraft fra medbrakt kopp. Stor opplevelse. Etterpå kom hele familien

inn i vårt telt og sang mongolske sanger for oss, mens fatet med eirag stadig gikk rundt. Det å komme sammen, synge og drikke eirag er vanlig kultur i Mongolia. Det mest uvante for oss i leiren var: Det fantes ikke wc! Men her var sanddyner!

Ja, vi hadde mange artige opplevelser i leiren, en av dem vil jeg fortelle. En av sønnene på stedet ble svært begeistret for ei av de danske damene i teltet vårt. Etter at de hadde sunget for oss, kom han stadig inn i teltet og sto og stirret på henne. Vi ønsket å få ro, og til slutt tok en meget lett påkledd Kari og kastet ham ut. Slik ble avslutningen på en opplevelsrik dag for oss som lå på teltgulvet.

Fra festplassen utenfor Ulan Bator på nasjonaldagen.

Mens vi var i leiren, fikk vi høre at også denne familien var berørt av den store dyretragedien i Mongolia siste år. Fjoråret hadde den tørreste sommer på 60 år og ble fulgt av den kaldeste vinter på 30 år. Resultat: Lite gras for dyra. Man antar at ca. 6 mill. husdyr strøk med. Vår vertsfamilie hadde mistet ca. 200 hester og ca. 100 sauer. Det måtte være en rik familie, for de klarte seg likevel. Alle var ikke så heldige. Mange mistet alt.

Turen gikk så til Gobi hvor vi landet ved en uferdig, liten telt-plass i ørkenen. Her fantes noen få telt samt et lite service-hus med vanntønne på taket, felles wc og dusj inne, men det kom ikke alltid noe vann. Vi fikk et ufrivillig opphold i 2-3 dager her. Helikopteret klarte ikke å lette. Det tok flere timer med bil gjennom ørkenen til telefon, en del problem måtte løses, og uvær i hovedstaden hindret et nytt helikopter i å lette. Hva gjorde vi? I opptil +40° uten skygge var ikke energien akkurat på topp. Men vi gikk turer i ørkenen, leste, løste kryssord, snakket sammen, spiste. Folka i leiren skaffet mat. Det gikk mest i et eller annet av sau, suppe, kjeks m.m. Ingen klaget. Leiren lå i nærheten av en salt sjø. Det var kanskje årsaken til de store myggsvermene som overfalt oss om kvelden. Fryktelig plag-somt!

Omsider kom et nytt helikopter og vi fortsatte vår tur i Gobi. Tiden ble knapp, men vi fikk med oss mye interessant likevel. Vi besøkte bl.a. ei kvartshule, som vi måtte kripe inn i. Senere ble noen av oss med vår mongolske reiseleder ut i ørkenen for å lete etter dinosaur-skjeletter. Amerikanske forskere har nemlig gjort rike funn av slike her i Gobi. Omsider fant vi en del knokler av disse kjempedyra. Dette hadde ikke vært noen småtasser, nei. Denne ganske lange gåturen i ørkenen var interessant, men noen varmere utflukt har jeg nok aldri vært med på.

Jeg vil med det samme nevne at på museum i Ulan Bator så vi dinosaursegg av forskjellige størrelser og et par skjeletter.

Utsynet fra helikopteret over ørkenen kan vanskelig beskrives med ord, men i min dagbok, skrevet underveis, står det: Vi reiser over et fantastisk "måneland-

skap", iblant sletter, noen ganger fine formasjoner av sand og fjell, så er alt hvitt, iblant lysegrønne sand-fjell, enkelte telt sees, saltsjøer, kveldsola danner fine, trolske skygger.

Rundreisa tok slutt. Etter et par dager i Ulan Bator tok vi fatt på hjemturen som først gikk til Beijing, hvor vi også var i 2-3 dager, deretter via København og hjem. Det er godt å komme hjem, men tankene går tilbake til dette annerledeslandet hvor over 1/3 av

folket lever under fattigdomsgrensen. Landet er blitt fritt. Folkene er stolte og vil helst klare seg sjøl, men de er helt avhengig av hjelp utenfra. Håpet om ei bedre framtid er sterkt.

Det er vel ikke for ingenting at navnet Mongolia betyr: DE TAPRE OG STOLTE MENNS LAND.

R.L.J.

ODD FELLOW PÅ WORLD WIDE WEB

Ettersom det blir mer og mer populært og vanlig å "surfe" på nettet, har sikkert mange av dere forsøkt å finne fram i denne jungelen. Deres egen søk på Odd Fel-

low kan det dukke opp informasjon av forskj. art avhengig av hvilken søkeaktor man benytter, og det kan ofte være vanskelig å velge ut den mest interessante informasjon.

Den norske adressen er: <http://www.oddfellow.no/>

Forsøkt også nedensisteende adresser, som er den offisielle internasjonale: <http://www.iaof.org/>

Ut herfra går det mange linker rundt om i verden også til Europa. Du får opp denne springvelden.

Vi har gjerne lyst å se om andre adresser.

INDEPENDENT ORDER of ODD FELLOWS

Including Odd Fellows Lodges, Ritualistic Lodges, Workmen, Carpenters and Joiners, Junior ODDF Lodges and Their Blue Chaps

brought to you by

The Sovereign Grand Lodge

Thank you in honor of contributions from around the world, and especially the Grand Lodge of California, who sponsored the creation of this web site.

What's New | What's Hot | Odd Fellowship Service
 Initiations | History | Lodges | Telephone Bank
 Honors | Family Research | RGL/IOOF Protocols
 IOOF Web Sites | Announcements | Home To You

Click on the links to see more information

Overnight over us
 Odd Fellow webmaster

Tur til Oberammergau og pasjonsspillet

Vi er blitt spurt om vi ville skrive litt om denne turen vi hadde sammen med 31 andre Odd Fellows. Turen var lagt opp av Reskonsultarne, et selskap Gunnar Jivegård fra Vadstena er med i. Han er kjent av de som har vært med på Vadstenadagene. Vi var 9 fra Norge og 24 fra Sverige. En del kjente vi fra tidligere Vadstenadager, men mange var nye ansikter for oss da vi møtte dem for første gang i Helsingborg. Her overnattet vi på Sundgården folkehøgskole. Her traff vi vår eminent guide Bengt for første gang, og vår trygge og flinke sjåfør Janne, også et nytt ansikt. Men hvor lenge var de «fremmede»? Ingen var fremmed for hverandre etter «bli kjent med» møtet. Her var det tannlege, prest, ingeniører, bønder, husmødre etc. Ja, nå trodde dere vel at tannlegen og presten var menn, men nei da, det var 2 flotte damer.

HERLIGE MENNESKER ALLE SAMMEN!

Går det an da? Jo dersom alle legger godviljen til og viser et vennlig ansikt og gjør som Bengt sier, så går alt så bra. Bengts idé med at vi skulle flytte 2 rader frem i bussen hver dag, gjorde at alle ble mer kjent med hverandre. Ingen nektet å gjøre det så sant de ikke var veldig bilsyke. Vi hadde jo så mye å snakke om, alle sammen, ivrige loge-folk som vi var. Her var det ingen forskjell. Bortsett fra Pasjonsspillet i Oberammergau, så er det dette fine samholdet som var det beste ved hele turen.

Men den som har sett Jesu lidelseshistorie bli levendegjort, komme ikke upåvirket fra det. At det går an av amatører å gjøre en slik forestilling. Den kan ikke beskrives med få ord, den må oppleves! Og det å oppleve den sammen med likesinnede var flott!

Dagene begynte med at Bengt ga oss siste nytt og værmeldingen for dagen. Eivor Åberg leste et dikt eller et stykke til ettertanke og så hadde Hans Kenas funnet et musikkstykke som passet til.

Klare til nye opplevelser.

Overveldende mange mennesker deltok i Pasjonsspillet.

Slik at turene begynte med en stille stund. Eivor og Hans var ekstra reiseledere fordi Bengt ikke var Odd Fellow.

I Berlin f.eks., hvor vi overvar et logemøte, var det Eivor og Jens Flakstad som førte ordet på våre vegne. Det var også spesielt å oppleve et logemøte i Berlin. Logesalen var gammel, men den var innredet som våre. De hadde lagt opp til et festmøte hvor både brødre og søstre kunne være tilstede. Åpningen var enklere enn vår, men det var bønn og musikk. OM holdt en tale om Tyskland og kom inn på alt det de har å be om tilgivelse for. Kapellannen holdt et kåseri. Men dessverre forsto jeg ikke så mye av det. Tysk er ikke min sterkeste side, selv om jeg kan forstå noe.

Ellers så vi mange vakre kirker, bl.a. klosterkirken i Ettal og dom-

kirken i Regensburg og i Innsbruck. Vi så slott og klostre. Det mest interessante klosteret var et gammelt Benediktiner kloster i Maulbrunn.

Vi var også på øya Mainau i Bodensjøen og beundret de vakre trær og blomster, i Innsbruck og Garmish Partenkirchen og Obersdorf hvor vi så hoppbakkene der mange nordmenn har gjort en god innsats.

En lei ting hente på turen, nemlig det at Jens Flakstad fra Horten var så uheldig å falle og brette et ben i håndleddet og 3 ribben. Bengt fikk han inn på et sykehus til undersøkelse og der ble han tatt godt vare på. Hell i uhellet var at vi akkurat da skulle bo 4 dager i Kempten, slik at han kunne bli undersøkt og behandlet skikkelig. Leger og pleiersker var utrolige, ifølge Jens. Han kom

seg så bra at han kunne følge med bussen heim. Da forsikrings-selskapet spurte: «Hva med bagasjen?» Svarte den samme Jens: «Ingen fare, jeg er blant gode venner som hjelper når det trengs.»

Ja, det er ingen fare å dra på tur sammen med Odd Fellows, her blir en tatt vel vare på i alle situasjoner. Og det beste av alt, du føler deg så trygg. Vi anbefaler alle å ta en tur når det måtte passe.

Til neste år var det ymtet noe om en tur til Irland. Kanskje det kunne friste?

Eller hvorfor ikke bli med på Vadstena-dagene? Nå forresten kalt De internasjonale Odd Fellow dagene.

Kari og Magne

Allehelgensdag 5. november 2000

I år var det Spydeberg som tok i mot brødre og enker etter avdøde brødre til tradisjonelt kirkebesøk ved Allehelgensdag. I Spydeberg er det tre kirker og Heli var stedet hvor gudstjenesten skulle være. Vår Loge har tidligere besøkt Heli, men denne gang ble gudstjenesten holdt i kapellet. Grunnen til dette var at Heli kirke ble rammet av lynnedslag i august 1996 og brant ned til grunnen. Ny kirke er nå under oppføring takket være en hederlig innsats i fra menigheten der. Kapellet ved Heli er ikke stort og vi må vel si at vi utgjorde halvparten av de frammøtte denne søndagen. Gudstjenesten ble forrettet av sogneprest Trygve Botnen og det lille kapellet og prestens ord gjorde at det ble en Allehelgensdag jeg tror alle vil huske.

Etter besøket i Heli begav vi oss til Betania i Spydeberg hvor kaffe og kringle ventet oss. Bror OM hadde ansvaret for forberedelser til dette. Sognepresten var også med oss og har takket undertegnede for at han ble invitert. Bror

UM ledet det hele og ved siden av prat, kringle og kaffe sørget Bror UM og Eks OM Forvik for innslag med fin sang og musikk.

Etter avslutningen bega vi oss at-

ter ut i regnværet igjen - hver til sitt. Vi var ca. 40 tilstede, men vi har plass til mange flere. Møt derfor opp ved våre kirkebesøk Allehelgensdag.

R.B.

Heli kapell, som vi besøkte Allehelgensdag.

Advent

Det første lys vi tenner
og skuer mot det blå,
det første lys vi tenner,
Guds sønn vi venter på.

Det annet lys vi tenner,
for Jesus gjør vi det.
Det annet lys vi tenner,
snart får vi stjernen se.

Det tredje lys vi tenner,
nå kommer julen snart.
Det tredje lys vi tenner,
se stjernen lyser klart.

Det fjerde lys vi tenner,
hør, englesang er nær.
Vi folder våre hender,
for nå er julen her.